Dosar nr. 4-3187/2023
4-23137420-12-4-25092023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

09 ianuarie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Olga Bejenari
Grefier Melisa Gaidanov
Cu participarea:
Agentului constatator din cadrul SIC al DP mun. Chișinău Cătălin Dan
În lipsa:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Liudmila Russu

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, cauza contravențională pornită în privința lui **Russu Liudmila*****, data nașterii *****, IDNP *****, domiciliată în *****învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 286 alin. (3) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă :

La 19 septembrie 2023, de către agentul constatator din cadrul SIC al DP mun. Chișinău, Dan Cătălin, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 028547, în privința lui Russu Liudmila, pe faptul că *la 21 iulie 2023, ora 12:15 min., în *****, a expus spre comercializare, băuturi care conform raportului de constatare tehnico-ştiinţifică nr. *****din 29 august 2023 reprezintă alcool etilic cu concentraţia de 96% vol., fără a deține careva acte ce atestă originea şi proveniența, ignorând astfel prevederile Legii nr. 1100 din 30 iunie 2000 cu privire la fabricarea şi circulaţia alcoolului.*

Cele incriminate de către agentul constatator au fost calificate ca fiind comisă contravenția prevăzută de art. 286 alin. (3) din Codul contravențional.

La 22 septembrie 2023, cauza contravențională în privința lui Russu Liudmila în baza prevederilor art. 286 alin. (3) din Codul contravențional a fost remisă de către agentul constatator spre examinare instanței de judecată, cu recomandarea de a fi aplicată amendă și nimicirea corpurilor delicte.

La 25 septembrie 2023, potrivit fișei de repartizare, cauza contravențională în privința lui Russu Liudmila a fost repartizată judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediu Buiucani, Bejenari Olga.

În şedinţa de judecată, agentul constatator din cadrul SIC al DP mun. Chişinău, Dan Cătălin, a susținut integral procesul-verbal cu privire la

contravenție și a solicitat atragerea la răspundere contravențională în baza art. 286 alin. (3) din Codul contravențional.

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravenţional, Russu Liudmila, fiind citată despre data, ora și locul ședinței de judecată, prin citație cu aviz de recepție recomandat *(f.d. 31-32),* nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței cauzele neprezentării. Astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, având în vedere respectarea procedurii de citare legală, a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa acesteia, cu remiterea ulterioară a copiei hotărârii.

De asemenea, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanții în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil, dar persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional nu s-a prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării legale despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, având inclusiv posibilitatea de a se interesa despre desfăşurarea cauzei expediate spre examinare în instanţa de judecată, informaţie care poate fi accesată şi din portalul oficial al instanţelor de judecată www.jc.instante.justice.md, cunoscut şi accesibil publicului.

În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţia prevăzută la art. 286 alin.(3) din Codul contravențional, se constată şi se examinează de către poliţie.

Totodată, instanța reține că cauza contravențională a fost expediată în instanța de judecată în vederea expunerii asupra sorții corpurilor delicte, cu recomandarea nimicirii acestora.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 028547din 19 septembrie 2023 .

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezenţa lui Russu Liudmila, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței în instanţa de judecată, în temeiul art. 394, art. 395 din acelaşi cod.

La fel, este consemnat dreptul de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor în condiţiile lipsei de necesitate, din care nu denotă alte aspecte privind nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit

procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune infra.

Mai mult ca atât, făptuitorul a avut suficient termen pentru a-şi prezenta probele în apărarea sa şi i s-a oferit dreptul să explice poziţia sa cu referire la învinuirea adusă în instanţa de judecată.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator din cadrul SIC al DP mun. Chişinău, Dan Cătălin, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În această ordine de idei, instanța remarcă că Russu Liudmila este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța de judecată reține că au fost prezentate următoarele probe:

- *procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 028547 din 19 septembrie 2023*, încheiat de către agentul constatator din cadrul SIC al DP mun. Chişinău, Dan Cătălin, prin care ultimul a constatat „*ex propriis sensibus*" fapta prejudiciabilă, statuând asupra vinovăţiei persoanei, iar reieșind din prezența semnăturii în rubrica nr. 18, se confirmă că Russu Liudmila a recunoscut săvârșirea contravenției și a acceptat sancțiunea stabilită *(f.d.5);*

- *rapoarte de solicitare a prelungirii termenului de examinare a materialului (f.d. 6-8);*

- *raport de consemnare a celor constatate din 21 iulie 2023,* potrivit căruia s-a constatat că Russu Liudmila a amenajat un punct de comercializare a băuturilor alcoolice în incinta pieței de pe str. Armenească nr. 84, mun. Chișinău, contrar prevederilor legale *(f.d. 9);*

- *recipisă semnată de Russu Liudmila,* potrivit căreia a permis efectuarea cercetării la fața locului (f.d. 10);

- *proces-verbal de cercetare la fața locului din 21 iulie 2023,* potrivit căruia a fost efectuată cercetarea camerei de păstrare a bunurilor amplasată în incinta pieței din str. Armenească nr. 84, mun. Chișinău, unde au fost constate ca fiind depozitate 36 sticle de lichid incolor cu miros specific de alcool, cu volumul de 1 litru fiecare. La solicitarea de a prezenta acte ce atestă originea și proveniența bunurilor expuse spre comercializare, Russu Liudmila a comunicat că nu dispune *(f.d. 11);*

- *proces-verbal privind actele de constatare din 21 aprilie 2023, potrivit căruia au fost consemnate declarațiile depuse de Russu Liudmila,* care a comunicat că la 21 iulie 2023, se afla în piața de pe *****, unde a expus spre comercializare produse alcoolice din motiv că la moment nu activează și vrea să-și asigure existența. Pentru alcoolul expus spre comercializare nu deține acte de proveniență fiind că la cumpărat de la Piața Centrală *(f.d. 12);*

- *ordonanță de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delicte din 19 septembrie 2023,* prin care a fost dispusă recunoașterea bunurilor materiale, depistate și ridicate conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 21 iulie 2023, în calitate de corpuri delicte și depozitarea acestora în camera de păstrare a corpurilor delicte al DP mun. Chișinău, amplasat pe ***** *(f.d. 17);*

- *ordonanță și proces-verbal de ridicare din 21 iulie 2023,* prin care a fost dispusă ridicarea de la Russu Liudmila a 26 sticle cu lichid incolor specific de alcool ce se afla în camera de păstrare a bunurilor din *****, depozitate cu scop de comercializare *(f.d. 18);*

- *solicitare nr. 34/20-8649din 24 iulie 2023,* prin care se solicită efectuarea unei constatări tehnico-științifice *(f.d. 20);*

- *raport de constatare tehnico-științifică nr. *****din 29 august 2023,* potrivit căruia a fost formulată următoarea concluzie lichidul transparent, prezentat la examinare în butelii PET, cu capacitatea de 1,0 litri, ridicate la 21 iulie 2023, în rezultatul efectuării cercetării la fața locului în camera de păstrare a bunurilor amplasată în incinta pieței de pe *****, care aparțin lui Russu Liudmila, reprezintă alcool etilic, cu concentrația de 96% vol. (f.d. 21-23);

- *proces-verbal de examinare din 21 iulie 2023 (f.d. 24);*

- *încheiere din 19 septembrie 2023,* potrivit căreia a fost propusă finisarea examinării materialului și transmiterea acestuia către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani *(f.d. 25).*

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către Russu Liudmila a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 028547 din 19 septembrie 2023 .

Din analiza actului menționat, care în situația relatată supra și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, Russu Liudmila, *la 21 iulie 2023, ora 12:15 min., în *****, a expus spre comercializare, băuturi care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. *****din 29 august 2023 reprezintă alcool etilic cu concentrația de 96% vol., fără a deține careva acte ce atestă originea și proveniența, ignorând astfel prevederile Legii nr. 1100 din 30 iunie 2000 cu privire la fabricarea și circulația alcoolului.*

Prin urmare, din probele enunţate, denotă că anume Russu Liudmila a comis fapta constatată prevăzută de art. 286 alin. (3) din Codul contravențional, aceasta și-a recunoscut vina și în cadrul audierii a relatat circumstanțele comiterii contravenției.

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal este una temeinică, iar fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, pe când făptuitoarea la fel a expus poziţia de recunoaştere a vinei în procesul-verbal cu privire la contravenţie, chiar dacă nu s-a prezentat în şedinţa de judecată.

Respectiv, fapta şi vinovăţia lui Russu Liudmila au mai fost stabilite şi cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 028547din 19 septembrie 2023, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă,

prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia Haiducu şi alţii contra României din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Russu Liudmila, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate acesteia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 286 alin. (3) din Codul contravenţional.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al din Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Russu Liudmila pe semnele contravenției prevăzute de art. 286 alin. (3) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea aplicării amenzii și de a fi dispusă nimicirea corpurilor delicte.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante instanța de judecată apreciază în contextul art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, comiterea pentru prima dată a unei fapte contravenționale, deoarece la materialele cauzei nu au fost administrate probe contrare şi nici nu s-a invocat faptul dat, precum şi recunoaşterea vinei expuse în procesul-verbal cu privire la contravenţie, iar în calitate de circumstanţe care ar agrava răspunderea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

Respectiv, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 32 alin. (1) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 286 alin. (3) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituție, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată prevedea o sancţiune cu *amendă de la 60 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice,* cu amendă de la 90 la 180 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 150 la 300 de unități convenționale aplicată persoanei juridice *cu sau fără privarea, în toate cazurile, de dreptul de a desfăşura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitoarei, care şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă prin recunoașterea vinovăției sale, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul făptuitoarei la momentul constatării faptei, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente penale și contravenţionale în privința acesteia, care ar caracteriza-o din punct de vedere negativ.

În baza celor enunțate supra, având în vedere circumstanțele cauzei şi faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitor, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanța de judecată constată vinovăția lui Russu Liudmila, în comiterea contravenției prevăzute de art. 286 alin. (3) din acelaşi cod și îi aplică făptuitoarei o sancțiune sub formă de amendă în cuantumul minim aplicabil, de 60 unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 3000 lei, fără privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate.

De asemenea, instanţa va informa pe Russu Liudmila că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitoarea este susceptibilă de executarea unei sancțiuni contravenționale, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată consideră că în privinţa lui Russu Liudmila a putut fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate şi la limita minimă a acesteia, în cuantumul nominalizat, fără privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta.

Cu referire la corpurile delicte

Instanța de judecată reține că agentul constatator a expediat cauza contravențională în instanța de judecată cu recomandarea de a se expune asupra corpurilor delicte, solicitând nimicirea acestora.

Prin ordonanța de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delicte din 19 septembrie 2023, a fost dispusă recunoașterea bunurilor materiale, depistate și ridicate conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 21 iulie 2023, și anume: 36 sticle cu volum de 1,0 litri fiecare, în interior cu lichid incolor cu miros specific de alcool, în calitate de corpuri delicte. Bunurile materiale menționate, fiind depozitate în camera de păstrare a corpurilor delicte al DP mun. Chișinău, amplasat pe *****.

În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) din Codul contravențional, corpuri delicte se consideră obiectele, inclusiv banii, documentele, vehiculele, alte valori, faţă de care există temeiuri a presupune că au servit la săvîrşirea contravenţiei, au păstrat asupra lor urmele faptei contravenţionale sau au constituit obiectul acestei fapte, sau pot servi ca mijloc de constatare a existenţei ori inexistenţei elementelor constitutive ale contravenţiei.

Potrivit alin. (4) din același articol, la judecarea cauzei contravenţionale, instanţa hotărăşte asupra corpurilor delicte potrivit art. 439^7 din prezentul cod și prevederilor art.162 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător în procesul contravenţional.

Conform art. 162 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite.

Astfel reieșind din prevederile sus menționare, corpurile delicte: 36 sticle cu volum de 1,0 litri fiecare în interior cu lichid incolor cu miros specific de alcool, care se află în Camera de păstrare a corpurilor delicte al DP mun. Chișinău, amplasat pe *****, după rămânerea definitivă a hotărârii urmează a fi nimicite.

În conformitate cu prevederile articolelor 162 din Codul de procedură penală, 34, 395, 400, 431, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaşte vinovată **Russu Liudmila*****,** în comiterea contravenției prevăzute de art. 286 alin. (3) din Codul contravențional și i se aplică acesteia o sancțiune cu amendă în cuantum de 60 (şaizeci) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 3 000 (trei mii) lei, fără privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate.

Se explică lui **Russu Liudmila ******* că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpurile delicte: 36 sticle cu volum de 1,0 litru fiecare, în interior cu lichid incolor cu miros specific de alcool, care se află în Camera de păstrare a corpurilor delicte al DP mun. Chișinău, amplasat pe *****, *după rămânerea definitivă a hotărârii de nimicit.*

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Olga BEJENARI**